

अत्रो डुरितादीर्घा 4, 121, 14. को वा मृच्छित्यन्तो अमीकै उरूप्यतं मा-
धी दत्ता न ऊती 4, 43, 4.

3. अमीक (von 3. अ + भी) 1) adj. a) *furchtlos* TRIK. 3, 3, 2. H. an. 3, 2.
MED. k. 40. — b) *grausam* MED. ÇABDAR. im ÇKDR. — 2) m. a) *Dichter*
MED. — b) *Gebietler* (स्वामिन्) HALĀJ. im ÇKDR.

अमीदण (aus अमि + ण) adj. 1) *beständig* H. an. 3, 193. MED. n. 33.
— 2) *heftig* (भृश) dies. Davon: 1) अमीदणम् adv. gaṇa स्वरादि. a) *jeden*
Augenblick, wiederholt, beständig AK. 3, 5, 1. 11. TRIK. 3, 3, 121. H. 1531.
an. 7, 56 (पैनः पुन्ये संतेते च). MED. avj. 61 (मुद्धरश्चाते). मुद्धर्म इव वा-
लो यावदमीदणं चेति । अमीदणमभितणं भवति NIR. 2, 25. KENOP. 30 (ÇAMK.:
= भृशम्). N. 9, 34. ARĀ. 10, 54. SUÇR. 1, 98, 16. 376, 2. 2, 41, 3. 98, 14. PAÑKAT.
II, 193. IV, 66. मकारण्यमनमीदणोपसेवितम् R. 2, 71, 8. — b) *sehr*, भृशे
TRIK. 3, 3, 121. प्रकर्षे H. an. 7, 55. MED. avj. 61. — c) *eiligst* H. an. MED.
— 2) अमीदणशम् adv. *beständig, ununterbrochen*: अयि नान्दी भवेतो नौ
रुदतौ तावमीदणशः R. 2, 46, 6. 3, 30, 28. SUÇR. 2, 130, 17. 254, 21.

अमीत (3. अ + भीत) adj. f. आ *ohne Furcht* AK. 2, 8, 2, 64. H. 791. R.
2, 60, 7. अमीतवत् adv. 6, 28, 6.

अमीति (von इ mit अमि) f. *Anlauf*: विश्वा अमीति रपसो ध्रुयोधि RV.
4, 33, 3. (वन्वत्) अमीतिमर्षः 7, 21, 9.

अमीतन् (wie eben) adj. f. ०वरी *anlaufend, anstürmend*: सेना VS.
11, 77. AIR. Br. 8, 11.

अमीपतेम् (von आप् mit अमि) adv. *wie es sich trifft, rechtzeitig*: अमी-
पते वृष्टिर्भस्तरपते सरस्वत्तमवसे त्रोरुवीमि RV. 4, 164, 52.

अमीप्सन् (von आप् im desid. mit अमि) adj. *verlangend, begehrend*
nach: विद्यामी० KATHOP. 2, 4.

अमीप्सु (wie eben) adj. dass., mit dem acc. N. 3, 2. BRAHMA-P. in LA.
30, 16.

अमीमोद (von मुद् mit अमि) m. *Jubel*, s. d. folg. Art.
अमीमोदमुद् (अ० + मुद्) adj. *fröhlich zujubelnd*: आनन्दा मोदाः प्रमुदौ
अमीमोदमुदश्च ये AV. 11, 7, 26. 8, 24.

अमीर m. 1) *Kuhhirt* RAMĀN. zu AK. 2, 9, 57. im ÇKDR. BURN. Intr.
130. — 2) N. eines Volkes; अमीरी f. *die von ihm gesprochene Sprache*
COLEBR. Misc. Ess. II, 68. — 3) N. eines Metrums COLEBR. Misc. Ess. II,
156. (30.). — Vgl. die richtigere Form अमीर.

अमीरस्त्री f. N. eines giftigen Insects SUÇR. 2, 287, 15.

अमीरु (3. अ + भीरु) 1) adj. a) *nicht furchtbar, nicht schrecklich*,
harmlos RV. 4, 87, 6. अमीर्वम् 8, 46, 6. तस्मिन्कि सत्यृतयो विश्वा अमी-
रवः सचो 7. — b) *unerschrocken* M. 7, 190. — 2) m. Bhairava: अमीरुर्भ-
रवो भीरुर्भूतयो योगिनीपतिः । इति वटुकैरिवस्तवः । ÇKDR. — 3) f. *As-*
paragus racemosus Willd., kletternd und mit wohlriechenden Blüten,
AK. 2, 4, 3, 19. अमीरु सुÇR. 2, 223, 10.

अमीरुण (3. अ + भी०) adj. *nicht schrecklich, arglos*: यच्चोभिडुद्वेक्षा-
नृतं यच्च श्रेये अमीरुणाम् VS. 6, 17.

अमीरुपत्री (von अमीरु 3. + पत्र) f. *eine Pflanze, deren Blätter gleich*
denen der Abhiru sind, angeblich = अमीरु 3. AK. 2, 4, 3, 19.

अमील MED. I. 61, s. अमील.

अमीलापलप्य (अमीलाप = अमिलाप + लप्) adj. *klagewimmernd*: आ-
लापाश्च प्रलापाश्चाभिलापलप्यश्च ये AV. 11, 8, 25.

अमीक — अमीम

अमीवर्ग (von वर्त् mit अमि) m. *Bereich*: अहं राष्ट्रस्यामीवर्गे निजो भूया-
समुत्तमः AV. 3, 3, 2. इमे राष्ट्रस्यामीवर्गे कृणुतं युञ्ज उतैरम् 6, 54, 2. पुरस्तोते
नमः कृणु उतरादेधराडुत । अमीवर्गादिवस्पर्यन्तरेताप्य ते नमः 11, 2, 4.
अमीवर्ते (von वर्त् mit अमि) m. 1) adj. *siegreich angreifend*: अमीवर्तेन
कृविषा येनेन्द्रो अमिवावृते । तेनास्मान्ब्रह्मणास्पते ऽमि राष्ट्राय वर्तय RV.
10, 174, 1. 3. Vgl. AV. 1, 29, 1. — 2) m. a) *siegreicher Angriff, Sieg* VS.
14, 23. — b) *das Lied* RV. 10, 174, welches beim Angriff gesprochen wird:
अत्रैनं सारयमाणमुपारुह्यामीवर्ते वाचयति ÂÇV. GRBJ. 3, 12.

अमीशाप (= अमिशाप) m. *schwere Beschuldigung* JĀGĀ. 2, 110.

अमीशु m. 1) *Zügel* NAIGH. 1, 5. अमीशूना मरुमानं पनायत् मनः पश्चादनु
यच्छति रश्मयः RV. 6, 75, 6. उत्पूषाणां युवामहे ऽभीशूरिव सारथिः 87, 6.
1, 38, 12. 5, 44, 4. 8, 33, 11. AV. 6, 137, 2. 8, 8, 22. VS. 34, 6. ÇAT. Br. 5, 4, 3, 14.
ÇAK. 5, 15. दशमीशु RV. 10, 94, 7; daraus missverständlich NAIGH. 2, 4, 5. die
Bedeutungen: *Arm, Finger*. Im comp. अमशीशु, स्मदशीशु, स्वमीशु, हि-
रण्यमीशु. — 2) *Lichtstrahl* NAIGH. 1, 5. H. 99. HALĀJ. im ÇKDR. —
Wohl von इष् mit अमि; von अष् nach NIR. 3, 9: अमीशवो ऽभ्यश्रुवते क-
र्माणि. — Vgl. अमीषु.

अमीपङ्ग (= अमिपङ्ग) m. *Verwünschung* AK. 3, 3, 6. H. 272.

अमीपौक्त (von सक्तु mit अमि) 1) adj. *übergewaltig*: अमीपाटस्मि वि-
श्रापाटाशामाशो विपासक्तिः AV. 12, 1, 64. 13, 1, 28. RV. 7, 4, 8. NIR. 3, 3.
— 2) f. *Gewalt*: मैनामभीपुक्तेव नैष्ट ÇAT. Br. 3, 2, 4, 4.

अमीषु falsche Schreibart für अमीशु AK. 3, 4, 221. H. 99. Sch. an. 3,
729. MED. sh. 30. ÇĀCVATA beim Sch. zu ÇĀC. 1, 22.

अमीषुमत् (von अमीषु) adj. *strahlend* ÇĀC. 16, 50.

अमीष्ट (von इष् इच्छति mit अमि) adj. *erwünscht, lieb*; s. u. इष्. — 2)
f. ०ष्टा N. eines Parfums (s. रेणुका) ÇABDAR. im ÇKDR.

अमीष्टदेवता (अ० + दे०) f. *die Einem am Herzen liegende Gottheit*:
०नमस्कार Verz. d. B. H. 298, 4. अमीष्टदेवतां स्मरु derselben gedenken,
sich zum Tode bereiten PAÑKAT. 208, 14, 16.

अमीञ्ज (3. अ + भुञ्ज्) adj. *der Etwas nicht erfahren hat*: अमीञ्जो त्वा वि-
डुषी सस्मिन्नकृत् म् अमृणोः किमभुवदामि RV. 10, 95, 11.

अमीञ्जत् (3. अ + भु०, part. praes. von भुञ्ज्) adj. *nicht zutheil werden*
lassend: वर्यां रुद्रासि मे पितृहृत धातुरुभुञ्जतः RV. 8, 1, 6.

अमृततदाव (3. अ - भूत + तद् - भाव) m. *das Werden dessen, was man*
früher nicht gewesen ist, P. 3, 1, 12, Vārtt.

अमृतरत्नम् (3. अ - भूत + रत्नम्) m. pl. *eine Klasse von Göttern im 3ten*
Manvantara VP. 262.

अमृति (3. अ + भूति) f. 1) *das Nichtsein*: तस्य क न देवाश्च नाभूत्या ई-
शते ÇAT. Br. 14, 4, 2, 22. = BRH. ÂR. UP. 1, 4, 10. — 2) *Schwäche, Arm-*
seligkeit: अमृत्त्यैव विध्यामि निर्भूत्या० पराभूत्या० AV. 16, 7, 1. 3, 3. 8, 3.
7, 100. 11, 8, 21. 12, 5, 4, 8. VS. 30, 17.

अमृमि (3. अ + भूमि) f. 1) *Nicht - Erde, irgend Etwas mit Ausnahme*
der Erde: प्रलं चामृमो निक्षिपेत् KĀTJ. ÇR. 6, 8, 3. — 2) *ein ungeeigneter*
Ort: अमृमिर्यामिवनयस्य ÇAK. 101, 19. अमृमिर्दीपणामकम् ÇĀNTIC. 4, 22.
स खलु मनोव्यानामप्यभूमिर्वसर्जनावसरसत्कारः *fürwahr die Gunstbe-*
zeugung bei Gelegenheit der Entlassung war sogar ausser dem Bereich
der Wünsche, (übertraf sogar alle Wünsche) ÇAK. 97, 9. Vgl. MĀLAV. 35,
4: अमृमी इच्चं मानविधाय.